

5. Rybník Kadoch

ušli jste
3,5 km

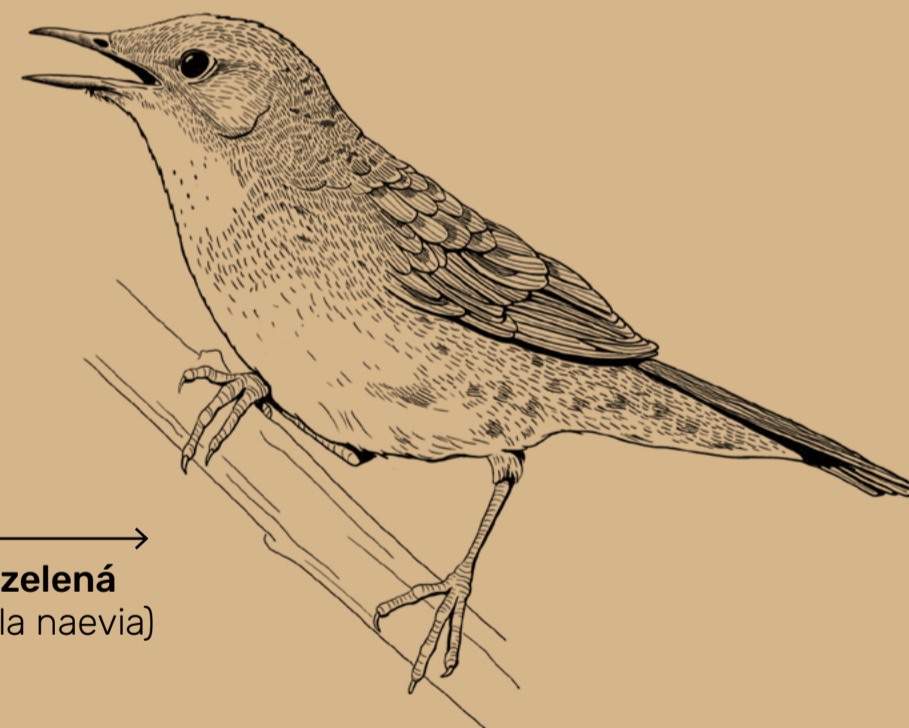
Rostliny

V údolí potoka se na některých místech díky citlivé péči daří udržovat společenstva mokrých luk se vzácnými vstavači, suchopýrem a hadím mordem. Na Nadějkovsku bývala běžná, ale téměř zcela vymizela vinou rekultivací, které masivně probíhaly zejména v době stavby jaderné elektrárny Temelín. Meliorace měly podmáčené kvetoucí louky přeměnit na ornou půdu, náhradou za tu, kterou zabrala elektrárna.

Živočichové

Oblastí přelétá volavka popelavá a čáp černý. V okolí rybníků hnízdí **moták pochop** (dříve nazýván pochop rákosní). Je největší z rodu motáků, jeho křídla mají rozpětí až 135 cm. Zimu tráví ve středomoří nebo v Africe, přilétá počátkem dubna a staví si hnízdo v nepřístupném rákosí.

Cvrčilky, nazelenalí ptáci z čeledi pěnicovitých, získaly své jméno podle jednotvárného „cvrčení“, jímž se ozývají. Hnízdí v trávě uprostřed křovin na vlhčích místech a živí se nejrůznějším hmyzem, který dokáží chytat i v letu.

Cvrčilka zelená
(Locustella naevia)

Z žab můžeme uslyšet skokana zeleného i hnědého, ropuchu obecnou a vzácně **blatnici skvrnitou**, noční žábu, která se ve dne zahrabává do země nebo se skrývá pod kameny.

Blatnice skvrnitá
(Pelobates fuscus)

Mohyly na Smutné

Rybník Kadoch je napájen Kvaššovským potokem, který vytéká z rybníčku-nebesáku na loučce zvané Peklo. Po zhruba čtyřech kilometrech se vlévá do říčky Smutné.

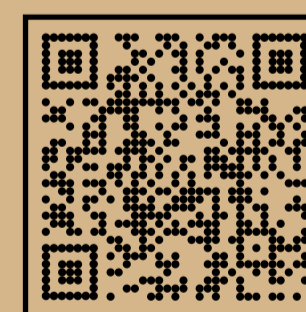
Podle toku Smutné bylo objeveno velké množství mohyl. Archeolog Jan Karel Hraše (1840–1907), rodák z vesnice Rataje poblíž Bechyně, našel v jejím povodí 11 mohylníků, dohromady více než 1000 hrobů. Zvyk pohřbívat pod mohylami v Čechách známe už z doby bronzové. V době halštatské (starší doba železná, 800–400 př. n. l.) byl tento způsob pohřbu tak rozšířen, že v jižních a západních Čechách je dané období dokonce označováno jako **halštatská mohylová kultura**.

Pohřby byly někdy kostrové, mnohem častěji ale žárové. Popel byl pod mohylou buď volně rozptýlený, nebo uložený v keramické nádobě, tzv. „popelnici“. Součástí pohřbu bývala také pohřební výbava a milodary.

Krajina kolem Smutné tedy lidu halštatské mohylové kultury sloužila k pohřbívání a možná právě kvůli tomu říčka dostala své jméno. Podle Hraše bylo mohylové pohřebiště i na Nadějkovsku, ale přesnou polohu neznáme a přesvědčivé archeologické doklady o tom chybí. Určitým vodítkem by mohly být místní názvy, například kopec „Na Homolích“ nad Nadějkovem.

Archeologický slovník
**Halštatská
mohylová kultura**

Nadějkovsko
Místní jména

Stežka pokračuje po proudu potoka
a prochází lesem k rybníku Sloup.

